

Sygn. akt III KK 312/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 13 grudnia 2013 r.

sprawy **W. C.**,

skazanego z art. 55 ust. 3 i in. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 18 kwietnia 2013 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 26 listopada 2012 r.,

p o s t a n o w i ł

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,
2. kosztami postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego W. C.

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy skazanego okazała się być bezzasadna w stopniu oczywistym.

W kasacji zarzucono rażące naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść wyroku, a to art. 433 § 2 w zw. z art. 5 § 2 k.p.k., polegające na nie dość dokładnym rozważeniu zarzutu apelacji obrońcy, co w ramach kontroli instancyjnej doprowadziło od bezzasadnego przyjęcia, iż Sąd pierwszej instancji prawidłowo ocenił i przyjął brak niedających się usunąć wątpliwości co do okoliczności popełnienia czynu, pomimo że w świetle zebranego materiału dowodowego takie wątpliwości powinien był powziąć i rozstrzygnąć na korzyść skazanego.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temuż Sądowi, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi odwoławczemu.

Prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zarzut kasacji okazał się być bezzasadny w stopniu oczywistym. Skarżący zarzucił „nie dość dokładne rozważenie zarzutu” apelacji dotyczące naruszenia zasady z art. 5 § 2 k.p.k. Oczywiście naruszenie art. 5 § 2 k.p.k. może mieć miejsce tylko w sytuacji pojawienia się niedających się usunąć wątpliwości. Sąd odwoławczy rozważył należycie wszystkie zarzuty apelacji, w tym te, w których obrońca podnosił istnienie – jego zdaniem – niedających się usunąć wątpliwości. Sąd odwoławczy wskazał w uzasadnieniu wyroku, dlaczego podziela stanowisko Sądu *meriti*, który się tego rodzaju wątpliwości w sprawie nie dopatrzył. O wnikliwości i szczegółowości kontroli odwoławczej przeprowadzonej przez Sąd Apelacyjny niech świadczy choćby wychwycenie błędnych ustaleń Sądu Okręgowego co do osobistego wysłania przesyłek z Argentyny przez oskarżanego, które to błędy umknęły także apelującemu. Zwrócić należy uwagę przede wszystkim na rozważania Sądu Apelacyjnego na s. 11-15 uzasadnienia wyroku, na których przeanalizowano dokładnie łańcuch poszlak, który prowadził do udowodnienia skazanemu winy, oraz powody, dla których jego wyjaśnienia co do rzekomej propozycji przemytu „kamyków”, jaką przyjął od niejakiego S., nie mogą być uznane za wiarygodne. Opinia skarżącego na temat „nie dość dokładnego rozważenia zarzutu” apelacji jawi się więc jako zupełnie dowolna, co zmusza do uznania kasacji za oczywiście bezzasadną.

Z tych powodów, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.